

ΜΕΛΕΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ - ΟΙ ΒΟΥΛΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΣΚΗΣΗ Ι

Εκφώνηση

Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις ακόλουθες δευτερεύουσες βουλευτικές προτάσεις:

1. Praeterea praecepit ut eam postero die repente in eum locum emitteret. (48)
2. Tum cuidam persuadet ut ad Ciceronem epistulam deferat. (45)
3. Curat et providet ne nostra consilia cognoscantur. (45)
4. Legatum monet ut epistulam adliget. (45)
5. Gallus constituit ut tragulam mitteret. (45)
6. Ille milites adhortatur ut salutem sperent. (45)
7. Puella rogavit materteram ut sibi paulisper loco cederet. (38)
8. Is edixit ut omnes pugna abstinerent. (31)
9. Id exemplum sutorem incitavit ut corvum doceret. (29)
10. Arria milites orabat ut simul imponeretur. (23)

Λύση

1. Praeterea praecepit ut eam postero die repente in eum locum emitteret. (48)
Δευτερεύουσα ονοματική βουλευτική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως άμεσο **αντικείμενο** στο ρήμα της κύριας (praecepit). Εισάγεται με τον βουλευτικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **παρατατικού** (emitteret), γιατί εξαρτάται από ρήμα **ιστορικού** χρόνου (praecepit) και αναφέρεται στο παρελθόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).
2. Tum cuidam persuadet ut ad Ciceronem epistulam deferat. (45)
Δευτερεύουσα ονοματική βουλευτική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως άμεσο **αντικείμενο** στο ρήμα της κύριας (persuadet). Εισάγεται με τον βουλευτικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **ενεστώτα** (deferat), γιατί εξαρτάται από ρήμα **αρκτικού** χρόνου (persuadet) και αναφέρεται στο παρόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).
3. Curat et providet ne nostra consilia cognoscantur. (45)
Δευτερεύουσα ονοματική βουλευτική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως **αντικείμενο** στα ρήματα των κύριων προτάσεων (curat, providet). Εισάγεται με τον βουλευτικό σύνδεσμο ne, γιατί είναι αρνητική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **ενεστώτα** (cognoscantur), γιατί εξαρτάται από ρήματα **αρκτικού** χρόνου (curat, providet) και αναφέρεται στο παρόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην**

ακολουθία των χρόνων, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της(συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).

4. Legatum monet ut epistulam adliget. (45)
Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως έμμεσο **αντικείμενο** στο ρήμα της κύριας (monet). Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **ενεστώτα** (adliget), γιατί εξαρτάται από ρήμα **αρκτικού** χρόνου (monet) και αναφέρεται στο παρόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της(συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).
5. Gallus constituit ut tragulam mitteret. (45)
Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως **αντικείμενο** στο ρήμα της κύριας (constituit). Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **παρατατικού** (mitteret), γιατί εξαρτάται από ρήμα **ιστορικού** χρόνου (constituit) και αναφέρεται στο παρελθόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της(συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).
6. Ille milites adhortatur ut salutem sperent. (45)
Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως έμμεσο **αντικείμενο** στο ρήμα της κύριας (adhortatur). Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **ενεστώτα** (sperent), γιατί εξαρτάται από ρήμα **αρκτικού** χρόνου (adhortatur) και αναφέρεται στο παρόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της(συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).
7. Puella rogavit materteram ut sibi paulisper loco cederet. (38)
Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως έμμεσο **αντικείμενο** στο ρήμα της κύριας (rogavit). Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **παρατατικού** (cederet), γιατί εξαρτάται από ρήμα **ιστορικού** χρόνου (rogavit) και αναφέρεται στο παρελθόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της(συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).
8. Is edixit ut omnes pugnā abstinerent. (31)
Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως **αντικείμενο** στο ρήμα της κύριας (edixit). Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **παρατατικού** (abstinerent), γιατί εξαρτάται από ρήμα **ιστορικού** χρόνου (edixit) και αναφέρεται στο παρελθόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, καθώς η βούληση είναι

ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της(συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).

9. Id exemplum sutorem incitavit ut corvum doceret. (29)

Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως έμμεσο **αντικείμενο** στο ρήμα της κύριας (incitavit). Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **παρατατικού** (doceret), γιατί εξαρτάται από ρήμα **ιστορικού** χρόνου (incitavit) και αναφέρεται στο παρελθόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της(συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).

10. Arria milites orabat ut simul imponeretur. (23)

Δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση που λειτουργεί συντακτικά ως έμμεσο **αντικείμενο** στο ρήμα της κύριας (orabat). Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με **υποτακτική**, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς **επιθυμητό**, χρόνου **παρατατικού** (imponeretur), γιατί εξαρτάται από ρήμα **ιστορικού** χρόνου (orabat) και αναφέρεται στο παρελθόν. Παρουσιάζεται **ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων**, καθώς η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της(συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης).

ΑΣΚΗΣΗ II

Εκφώνηση

Να μετατρέψετε τις δευτερεύουσες βουλητικές προτάσεις που ακολουθούν σε κύριες προτάσεις επιθυμίας:

1. Legatum monet ut epistulam adliget.(45)
2. Ille milites adhortatur ut salutem sperent.(45)
3. Puella rogavit materteram ut sibi paulisper loco cederet.(38)
4. Is edixit ut omnes pugnā abstinerent.(31)
5. Id exemplum sutorem incitavit ut corvum doceret.(29)

Λύση

1. Legatum monet ut epistulam adliget.(45)→ “Epistulam adliga”
2. Ille milites adhortatur ut salutem sperent.(45)→ “Salutem sperate”
3. Puella rogavit materteram ut sibi paulisper loco cederet.(38)→ “Mihi paulisper loco cede”

(Προσέχουμε ότι κατά τη μετατροπή του πλάγιου λόγου σε ευθύ αλλάζουν οι προσωπικές και δεικτικές αντωνυμίες, όπως και τα χρονικά-τοπικά επιρρήματα, αν υπάρχουν)

4. Is edixit **ut omnes pugna absterent**. (31)→ “**Omnes pugna absterete**”

5. Id exemplum sutorem incitavit **ut corvum doceret**. (29)→ “**Corvum doceam**”
(Χρησιμοποιούμε υποτακτική υποχρεωτικά, γιατί χρειαζόμαστε α΄ πρόσωπο)

Ημερομηνία τροποποίησης: 21/11/2011